

dr inż. Artur Klepaczko

Eksploracja danych Ocena klasyfikacji

Zadanie nr 13 – Studia podyplomowe „Przetwarzanie i analiza obrazów biomedycznych”

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Prezentacja multimedialna
współfinansowana przez Unię Europejską
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego
w projekcie

*„Innowacyjna dydaktyka bez ograniczeń
– zintegrowany rozwój Politechniki Łódzkiej –
zarządzanie Uczelnią,
nowoczesna oferta edukacyjna
i wzmacniania zdolności do zatrudniania
osób niepełnosprawnych”*

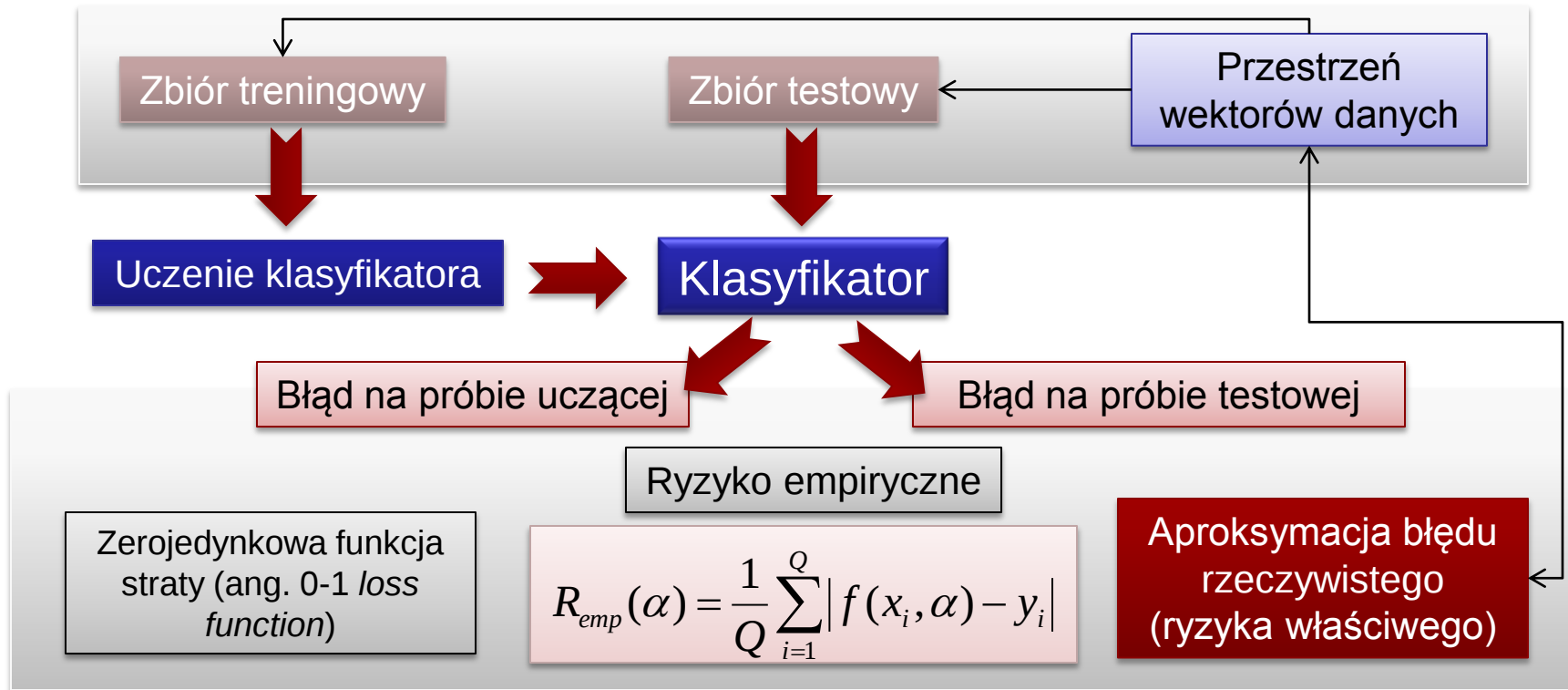

Politechnika Łódzka
Instytut Elektroniki

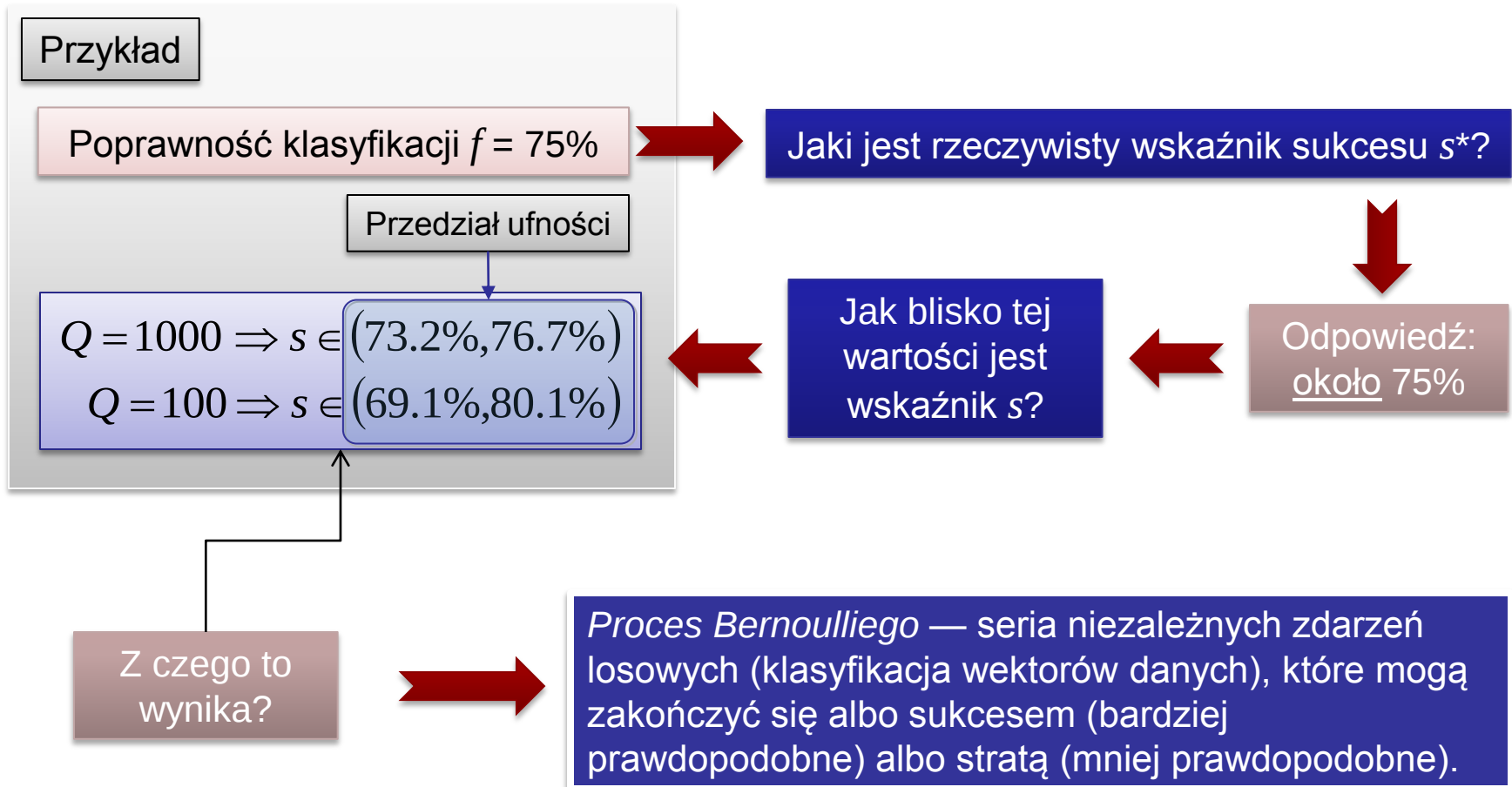
90-924 Łódź, ul. Żeromskiego 116,
tel. 042 631 28 83
www.kapitalludzki.p.lodz.pl

Ocena algorytmu klasyfikacji

Na ile algorytm nauczony na podstawie próby uczącej będzie zdolny do prawidłowej predykcji klasy nowych wektorów danych?

Przedział ufności

*Wskaźnik sukcesu = 1 – błąd klasyfikacji

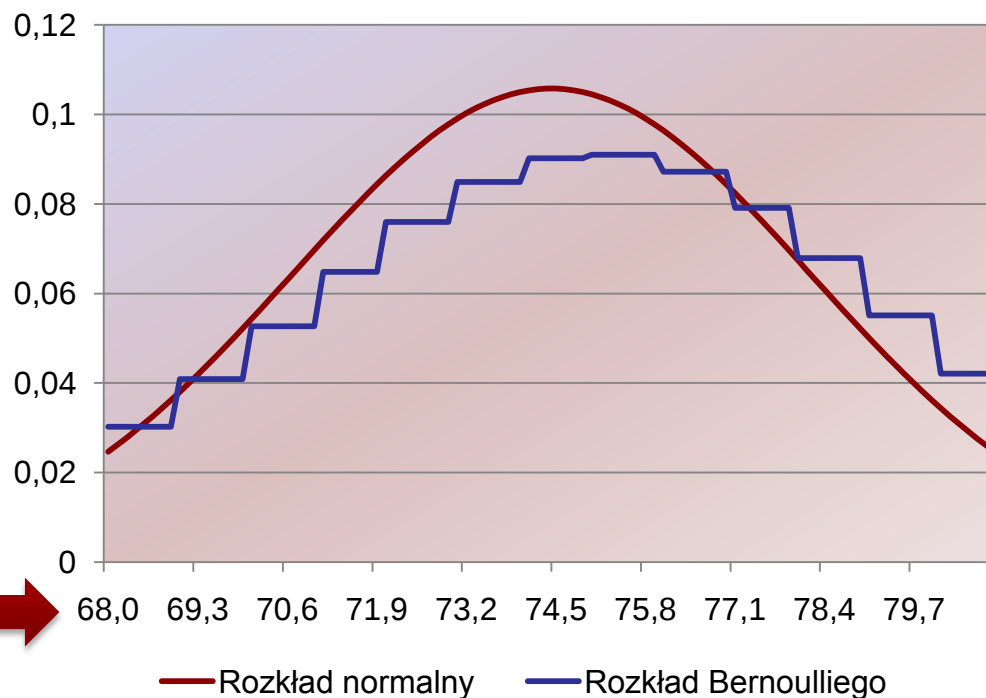
Proces Bernoulliego a rozkład normalny

Średnia szansa na to, aby pojedyncza próba należąca do procesu Bernoulliego zakończyła się sukcesem wynosi s .

Średnia liczba sukcesów dla serii prób Bernoulliego wynosi również s .

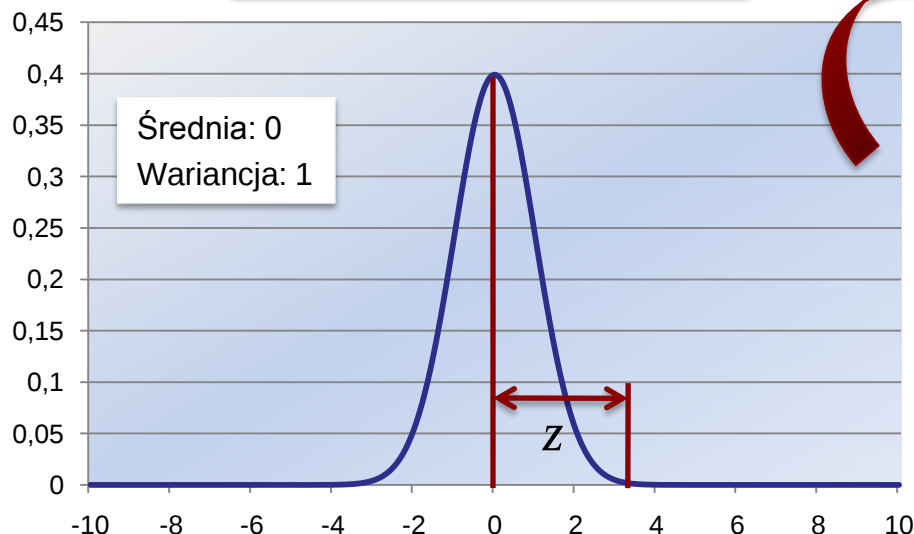
W przypadku dużej serii zdarzeń, proces Bernoulliego zbliża się do rozkładu Gaussa.

Średnia poprawność klasyfikacji [%] dla różnych serii zdarzeń

Obliczanie przedziału ufności

Rozkład normalny $N(0,1)$

Granice przedziałów ufności

$\Pr[X \geq z]$	z
0,1%	3,09
0,5%	2,58
1%	2,33
5%	1,65
10%	1,28
20%	0,84

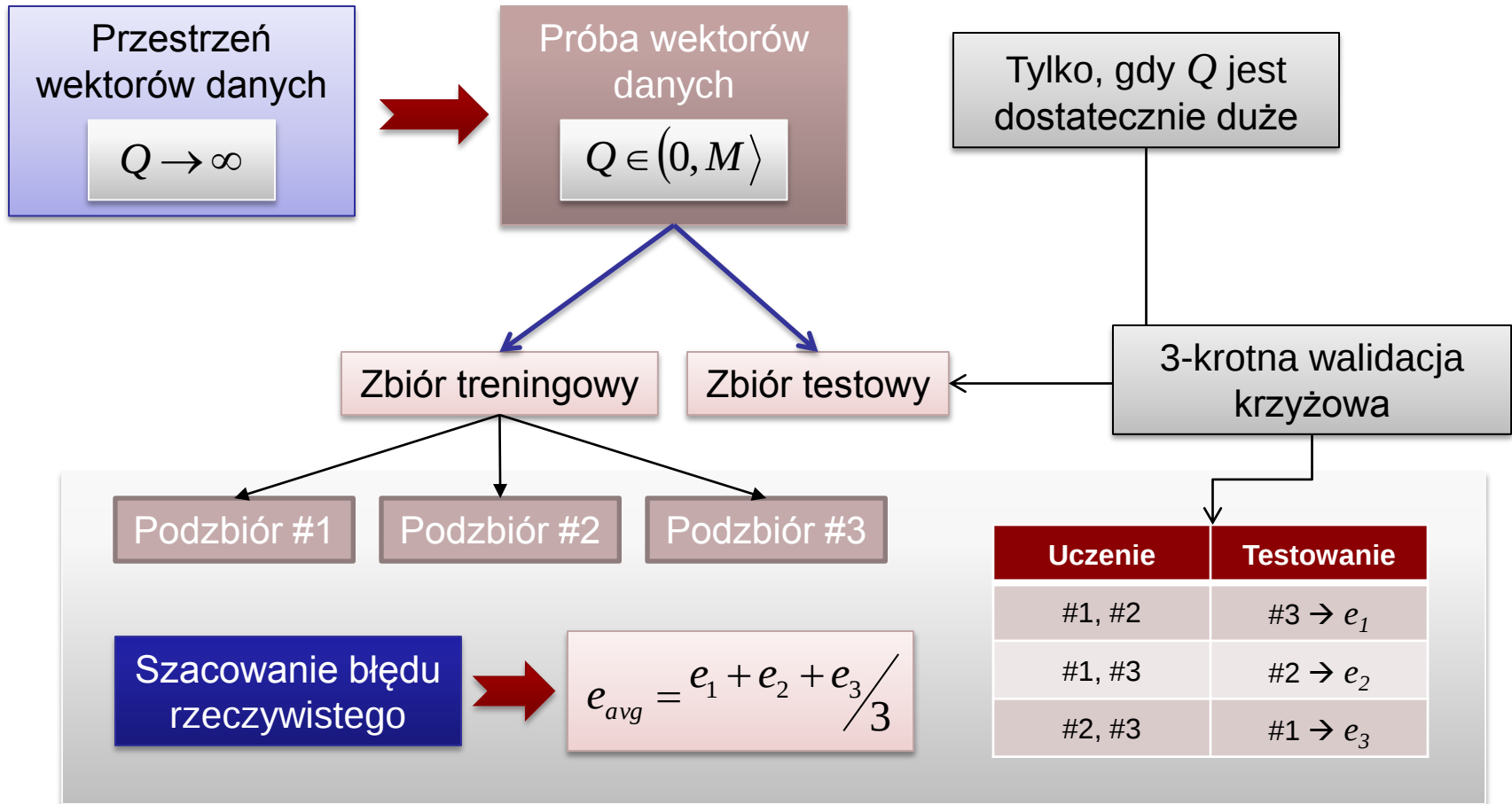
Wynik klasyfikacji

$$s = \left(f + \frac{z^2}{2Q} \pm z \sqrt{\frac{f}{Q} - \frac{f^2}{Q} + \frac{z^2}{4Q^2}} \right) / \left(1 + \frac{z^2}{Q} \right)$$

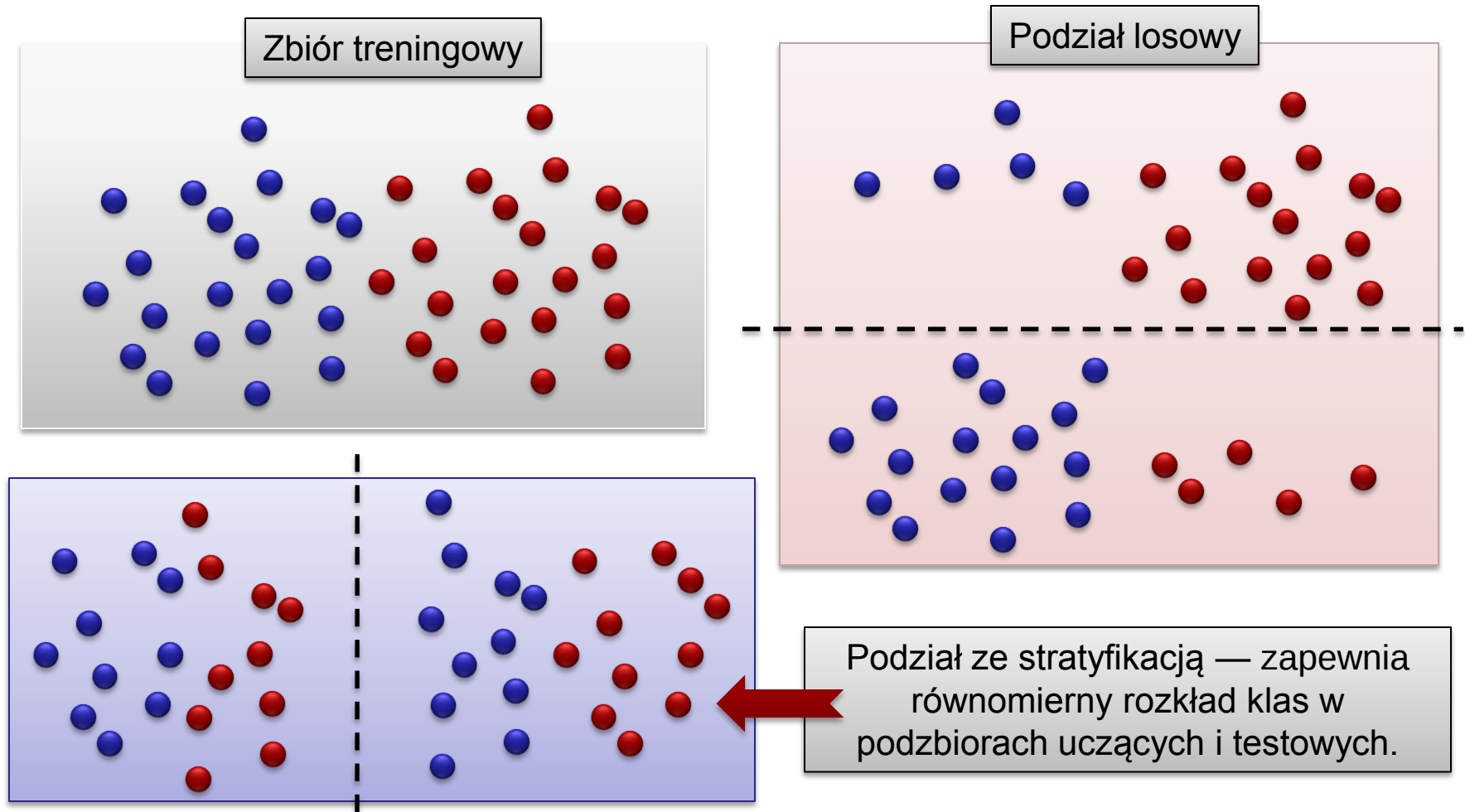
Z tabeli

Prawdopodobieństwo tego, że zmienna X przyjmie wartość oddaloną o 2,33 od średniej (powyżej lub poniżej) wynosi 2%.

Próba losowa wektorów danych

Walidacja krzyżowa ze stratyfikacją

Szczególny przypadek: *Leave-one-out*

Metoda leave-one-out: Q –krotna walidacja krzyżowa, gdzie Q jest liczbą wszystkich wektorów danych.

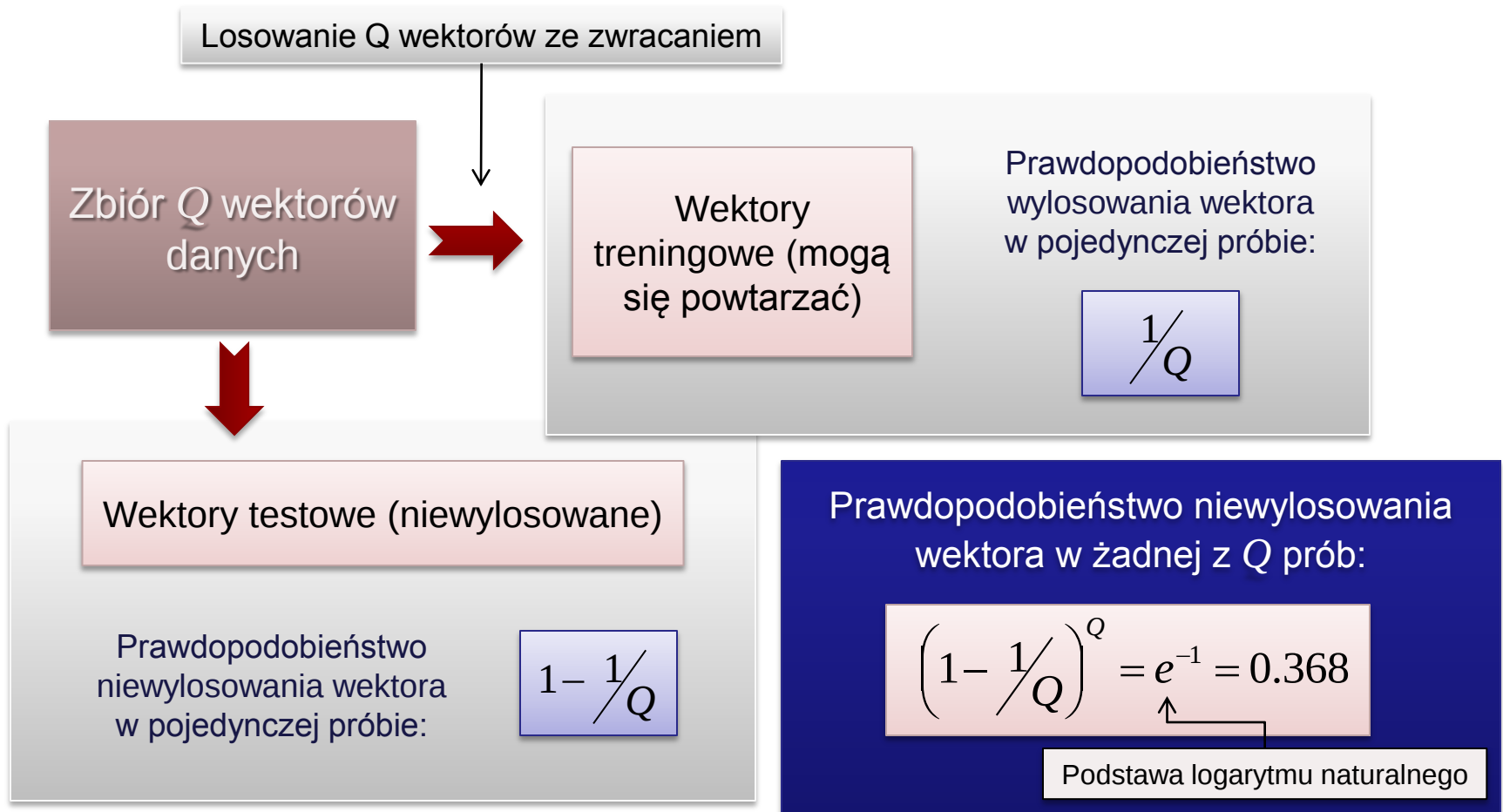
Zalety

- Największa możliwa część zbioru danych jest dostępna w fazie uczenia.
- Oszacowany błąd zawsze taki sam dla danego zbioru danych (podział zbioru treningowego jest deterministyczny).

Wady

- Duża złożoność obliczeniowa, szczególnie w przypadku większych zbiorów danych i skomplikowanych algorytmów uczenia.
- Nierównomierne rozłożenie klas w zbiorach testowych i treningowych.

Metoda *bootstrap* 0.632

Szacowanie błędu rzeczywistego w metodzie *bootstrap*

Dla dostatecznie dużego Q zbiór treningowy zawiera ok. 63,2% wektorów z oryginalnego zbioru danych (przy 90% w przypadku zastosowania 10-krotnej walidacji krzyżowej).

Błąd klasyfikacji popełniony
na zbiorze uczącym:

 e_{train}

Oszacowanie zbyt
optimistyczne

Błąd klasyfikacji popełniony
na zbiorze testowym:

 e_{test}

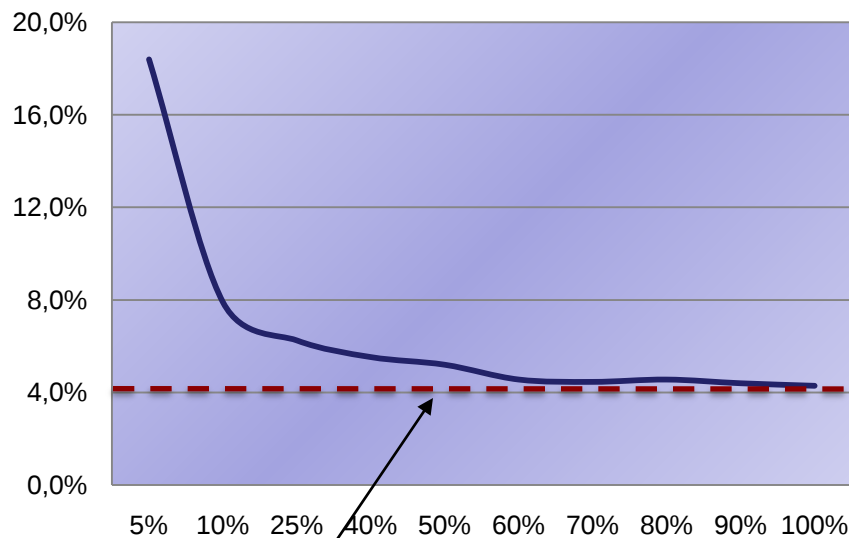
Oszacowanie zbyt
pesymistyczne

$$e_{avg} = 0.632 \cdot e_{test} + 0.368 \cdot e_{train}$$

W przypadku nierównomiernego rozłożenia klas w zbiorach testowym i treningowym oszacowanie błędu rzeczywistego nadal może być zbyt pesymistyczne.

Krzywa uczenia

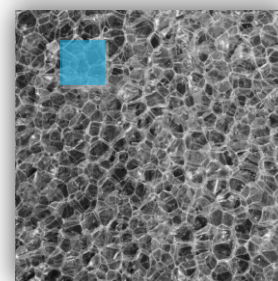
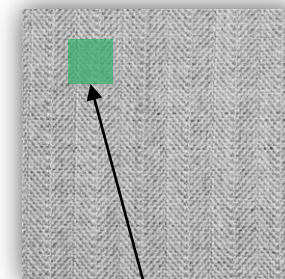
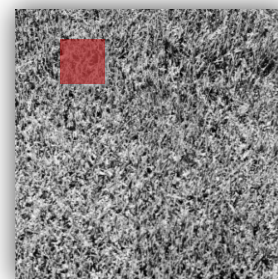
Błąd klasyfikacji w zależności od liczby wektorów

Prawdopodobna
wartość błędu
rzeczywistego

Procent całkowitej
liczby wektorów
biorących udział w
uczeniu i testowaniu

Przykład

ROI:
24×24 piksele

Obrazy:
512×512 pikseli

Zbiór danych:

- 3 klasy
- 256 wektorów danych w klasie

Wybór klasyfikatora

Zbiory obrazów tekstur
(24×24 piksele, 128 wektorów w klasie)

	<i>grass, weave, plastic</i>	<i>bark, brick, rafia</i>	<i>brick, sand, clothe</i>
Support vector machine (liniowa funkcja jądra)	5,9%	2,4%	2,3%
Regresja logistyczna	4,2%	1,6%	3,9%
Algorytm 1-R	21,6%	6,3%	18,0%

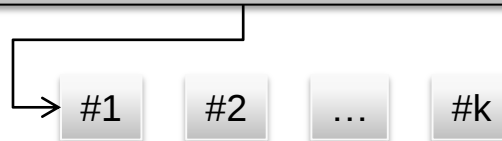
Statystyka t -Studenta

Hipoteza zerowa: różnica między uzyskanymi wskaźnikami poprawności klasyfikacji jest przypadkowa; w rzeczywistości wszystkie testowane algorytmy są jednakowo dokładne.

Statystyka t -Studenta pozwala zweryfikować słuszność tej hipotezy.

Zbiory danych (jednakowo liczne, z tej samej dziedziny)

Metoda A: 6% 5% ... 2%

Metoda B: 7% 8% ... 6%

$\bar{e}_A$

$\bar{e}_B$

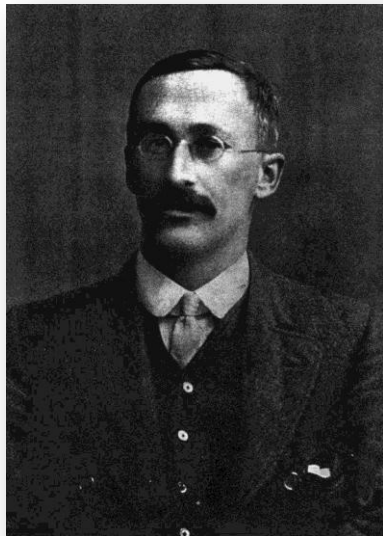
Rzeczywiste
średnie błędów

μ_A

μ_B

Błędy klasyfikacji

Próbkowe wartości
średnie błędów

William Seally Gosset,
ps. Student, 1876–1937

Sparowany test Studenta

W przypadku gdy rozmiary próbek są duże, ich średnie mają rozkład normalny.

...ale rozmiary nie są duże ☹

Średnie mają rozkład Studenta.

1. Jeśli poszczególne wyniki dla metod A oraz B uzyskano dla tych samych zbiorów danych, to stosujemy sparowany test Studenta.

2. Analizujemy zmienną:

$$\bar{d} = \bar{e}_A - \bar{e}_B$$

3. Jeżeli hipoteza zerowa jest słuszna, to:

$$\mu_A = \mu_B$$

Standaryzacja zmiennej losowej dla rozkładu Studenta

$$t = \frac{\bar{e}_A - \mu_A}{\sqrt{\sigma_{e_A}^2 / k}}$$

$$t = \frac{\bar{d}}{\sqrt{\sigma_d^2 / k}}$$

Przedziały ufności dla zmiennej t -Studenta

Granice przedziałów ufności

Wartości dla przedziałów jednostronnych

Rozkład Studenta

$\Pr[X \geq z]$	z
0,1%	4,30
0,5%	3,25
1%	2,82
5%	1,83
10%	1,38
20%	0,88

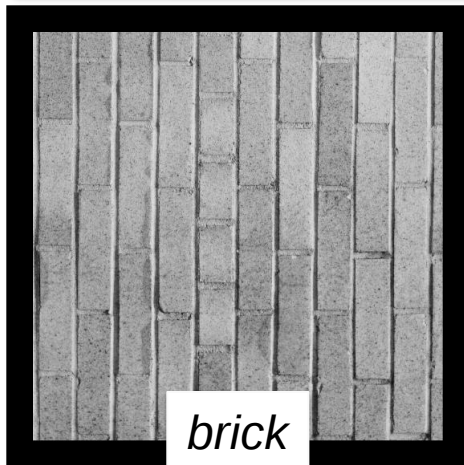
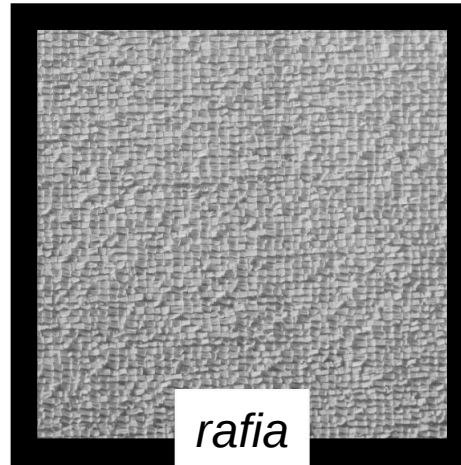
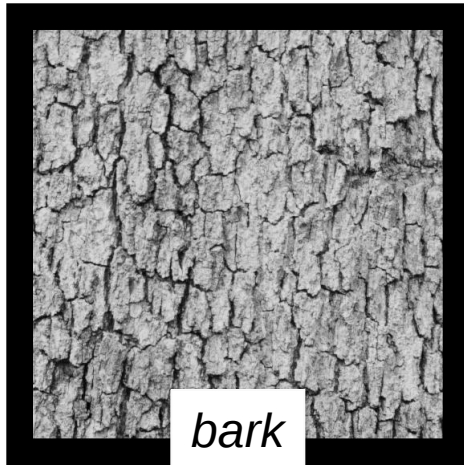
Rozkład Guassa

$\Pr[X \geq z]$	z
0,1%	3,09
0,5%	2,58
1%	2,33
5%	1,65
10%	1,28
20%	0,84

Tabela dla $k=10$
(9 stopni swobody)

1. Decydujemy się na jakiś poziom ufności $\rightarrow 99\%$.
2. Obliczamy wartość zmiennej $t \rightarrow t_{exp}$.
3. Jeżeli $t > z$ lub $t < -z$ to odrzucamy hipotezę zerową.

Przykład — zbiór obrazów tekstur

ROI: 24×24 piksele

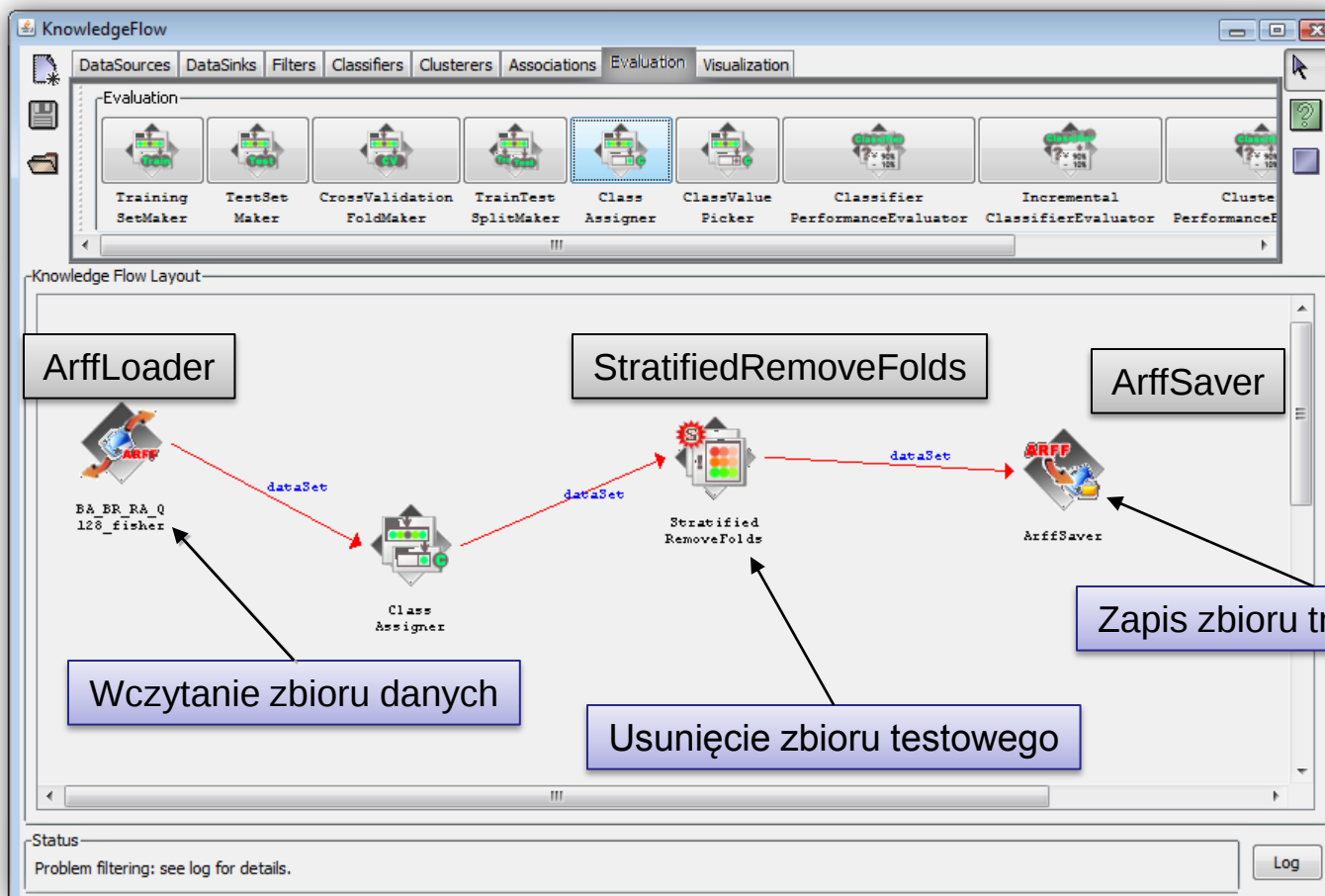
Liczba wektorów
w klasie: 128

Liczba cech tekstury: 10
(selekcja przy użyciu
współczynnika Fishera)

Przebieg eksperymentu:

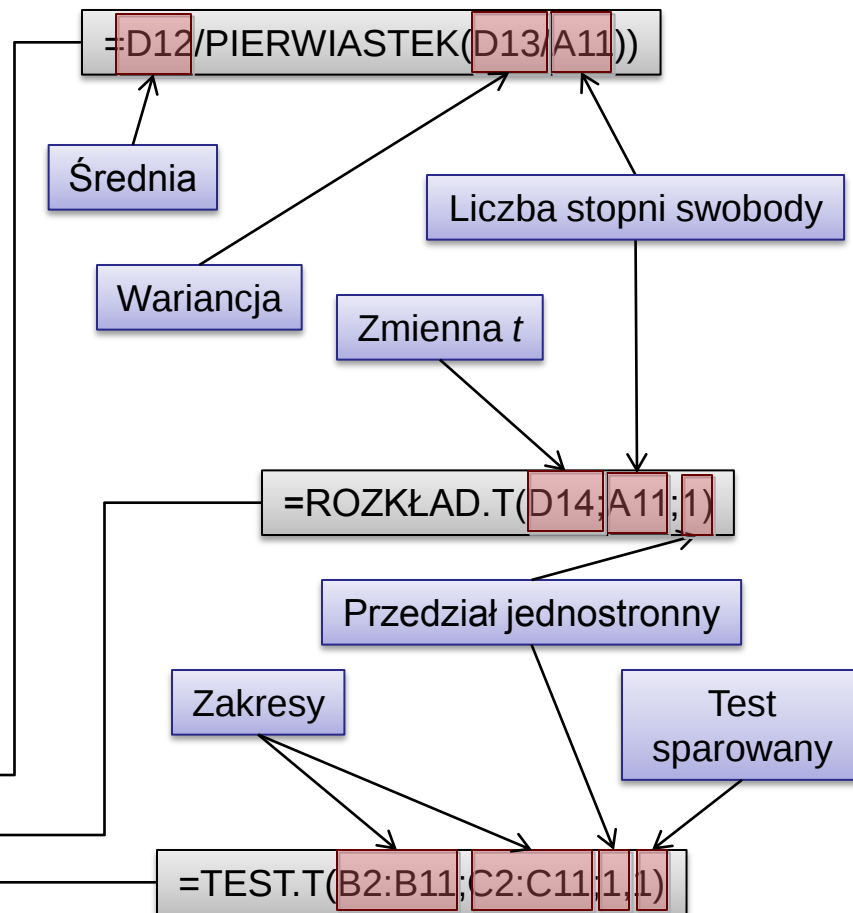
1. Utworzenie dziesięciu par zbiorów treningowych oraz testowych (Weka)
2. Uczenie i testowanie klasyfikatora typu SVM (Weka) → zanotowanie wyników (MS Excel)
3. Uczenie i testowanie klasyfikatora regresyjno-logistycznego (Weka) → zanotowanie wyników (MS Excel)
4. Porównanie efektywności klasyfikatorów przy użyciu testu Studenta (MS Excel)

KnowledgeFlow — przygotowanie eksperymentu

Wyniki doświadczenia (obliczenia w MS Excel)

	A	B	C	D
1	Lp.	SVM	Logistic	SVM - Logistic
2	1	2,56%	5,13%	-2,56%
3	2	0,00%	0,00%	0,00%
4	3	0,00%	0,00%	0,00%
5	4	2,56%	2,56%	0,00%
6	5	2,63%	0,00%	2,63%
7	6	2,63%	2,63%	0,00%
8	7	2,63%	5,26%	-2,63%
9	8	0,00%	0,00%	0,00%
10	9	2,63%	0,00%	2,63%
11	10	5,26%	0,00%	5,26%
12			Średnia	0,53%
13			Wariancja	0,06%
14			t	0,70
15			Rozkład.T	0,249978
16			Test.T	0,250843

Analiza wyników doświadczenia

Rozkład Studenta

$\Pr[X \geq z]$	z
0,1%	4,30
0,5%	3,25
1%	2,82
5%	1,83
10%	1,38

Przy poziomie ufności równym 99% (przedział dwustronny), aby odrzucić hipotezę o równej skuteczności porównywanych klasyfikatorów, musiałyby być spełnione warunki, iż $t > 3,25$.

Wniosek: metoda SVM, jak i regresja logistyczna są jednakowo dobre do klasyfikacji zbioru obrazów tekstur *bark*, *brick*, *rafia*.

	A	B	C	D
1	Lp.	SVM	Logistic	SVM - Logistic
2	1	2,56%	5,13%	-2,56%
3	2	0,00%	0,00%	0,00%
4	3	0,00%	0,00%	0,00%
5	4	2,56%	2,56%	0,00%
6	5	2,63%	0,00%	2,63%
7	6	2,63%	2,63%	0,00%
8				
9				
10				
11	10	5,26%	0,00%	5,26%
12			Średnia	0,53%
13			Wariancja	0,06%
14			t	0,70
			Rozkład.T	0,249978
			Test.T	0,250843

Istnieje 25% prawdopodobieństwo, że zmienna Studenta przyjmie wartość równą lub większą od 0,7.

Szacowanie prawdopodobieństwa

Nr wektora	Klasyfikator probabilistyczny		Klasyfikator dyskryminacyjny
	Klasa A	Klasa B	
1	95%	5%	A
2	92%	8%	A
3	20%	80%	B
...	...	...	...
45	51%	49%	A
46	49%	51%	B

Niepewność wnioskowania o klasie wektorów. Wektory 45 i 46 mogą z niemal równym prawdopodobieństwem należeć do A albo do B.

Jednoznaczne wskazanie na klasę, bez żadnej sugestii dotyczącej potencjalnej pomyłki.

Kwadratowa funkcja straty

W przypadku klasyfikatorów „nieostrych”, wyznaczających prawdopodobieństwo przynależności wektorów do poszczególnych klas, stosuje się inne niż zerojedynkowe funkcje straty.

Prawdziwa klasa wektora

$$[a_1, a_2, \dots, a_K]$$

$$\mathbf{x}_i \in C_c \Rightarrow a_c = 1, a_{j \neq c} = 0$$

Wyznaczone prawdopodobieństwa przynależności do klasy

$$[p_1, p_2, \dots, p_K]$$

$$\sum_{j=1}^K p_j = 1$$

$$l_{kw} = \frac{1}{Q} \sum_{i=1}^Q \sum_{j=1}^K (p_j - a_j)^2$$

Minimalizacja kwadratowej funkcji straty ma znaczenie głównie w przypadku, gdy prawdziwa klasa wektorów danych również pochodzi z pewnego rozkładu prawdopodobieństwa.

Koszty błędów

Podczas uczenia klasyfikatorów najczęściej nie jest brana pod uwagę różny rodzaj popełnianych błędów i związany z nimi koszt.

Przykład

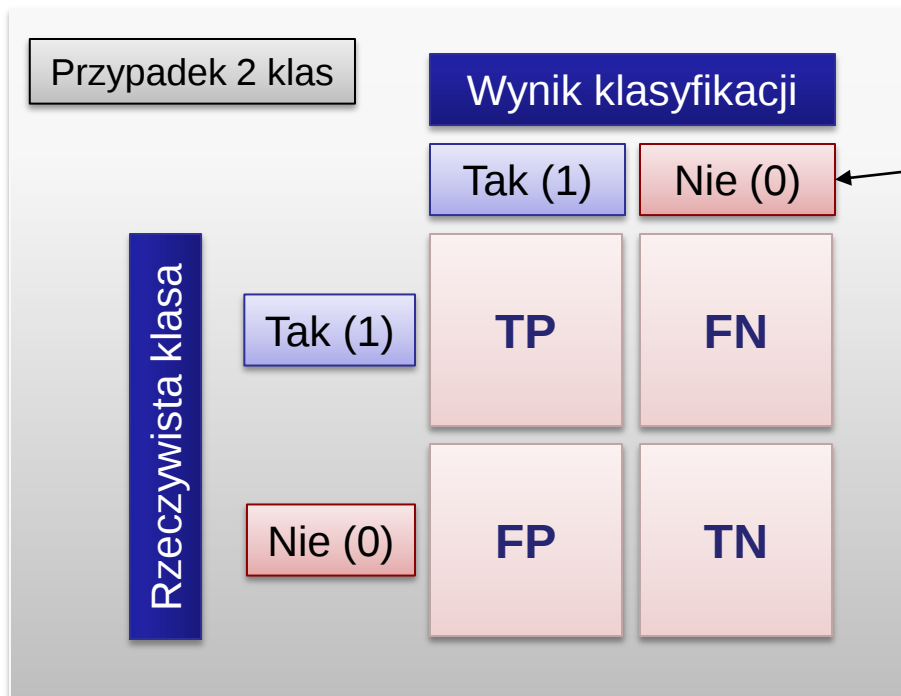
system decyzyjny na podstawie informacji o pacjentach (dane metrykalne, wyniki badań, objawy) klasyfikuje ich do jednej z dwu klas: **chory** / **zdrowy**.

Błąd polegający na uznaniu chorego pacjenta za zdrowego może być bardziej kosztowny niż decyzja, iż zdrowy pacjent jest chory.

Inne przykłady:

- decyzja o przyznaniu pożyczki,
- wykrywanie uszkodzeń,
- identyfikacja samolotów nieprzyjaciela.

Możliwe wyniki predykcji klasy

Oznaczenie danej klasy wektorów etykiety TAK lub NIE zależy od kontekstu.

Wielkość błędu klasyfikacji

$$e = 1 - \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}$$

Iloraz TP

Iloraz FP

$$\frac{TP}{TP + FN}$$

$$\frac{FP}{FP + TN}$$

TP — *true positive*

FP — *false positive*

TN — *true negative*

FN — *false negative*

Macierz pomyłek

Wynik klasyfikacji

Klasyfikator 1-R

Rzeczywista
klasa

	A	B	C	Razem
A	113	0	15	128
B	3	125	0	128
B	6	0	122	128
Razem	122	125	137	384

=== Stratified cross-validation ===

=== Summary ===

Correctly Classified Instances 360

Incorrectly Classified Instances 24

93.75 %

6.25 %

Kappa statistic 0.9063

Wyniki uzyskane dla zbioru obrazów
tekstur (*bark, brick, rafia*)

Na ile tak naprawdę klasyfikator
jest skuteczny?

Statystyka Kappa

Klasyfikator losowy

Rzeczywista
klasa

Liczba
poprawnych
predykcji
klasyfikatora 1-R

Liczność zbioru
danych

$$\kappa = \frac{L_{1-R} - L_{losowy}}{Q - L_{losowy}}$$

Wynik klasyfikacji

	A	B	C	Razem
A	45	58	25	128
B	36	37	55	128
B	67	15	46	128
Razem	148	110	126	384

Liczba poprawnych wskazań
klasyfikatora losowego

$$\begin{aligned} L_{1-R} &= 360 & L_{losowy} &= 128 \\ Q &= 384 & \kappa &= 0,9063 \end{aligned}$$

Ocena wyniku uwzględniająca koszt

Macierze kosztu

Domyślna

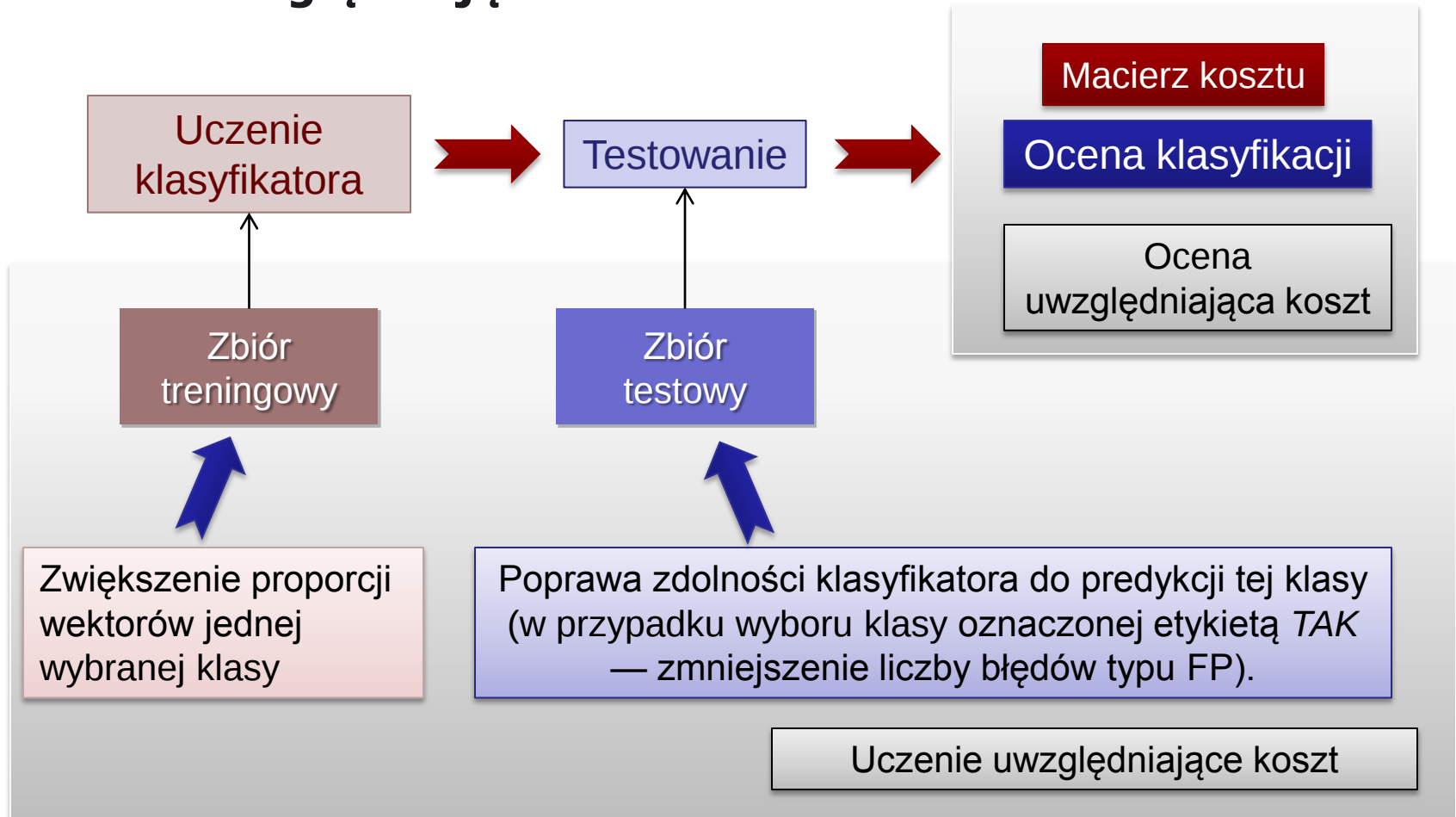
Rzeczywista klasa	Wynik klasyfikacji	
	Tak (1)	Nie (0)
Tak (1)	0	1
Nie (0)	1	0

Szczególna

Rzeczywista klasa	Wynik klasyfikacji	
	Tak (1)	Nie (0)
Tak (1)	0	4
Nie (0)	1	0

- Przy ocenie klasyfikatora brany pod uwagę jest koszt błędów, nie zaś sam wskaźnik sukcesu.
- Model kosztu może uwzględniać także koszt użycia systemu uczącego się, czy też pozyskania danych.
- W przypadku klasyfikatorów probabilistycznych, wektory testowe przypisuje się do najbardziej prawdopodobnej klasy przy jednoczesnym zapewnieniu minimum kosztu decyzji klasyfikującej.

Uczenie uwzględniające koszt

Zwiększanie ilorazu TP

Przestrzeń cech

Pomiar dokładny (duży koszt)

$[x_1^1, x_1^2, x_1^3, \dots]$

$[x_i^1, x_i^2, x_i^3, \dots]$

$[x_Q^1, x_Q^2, x_Q^3, \dots]$

Pomiar zgrubny (mały koszt)

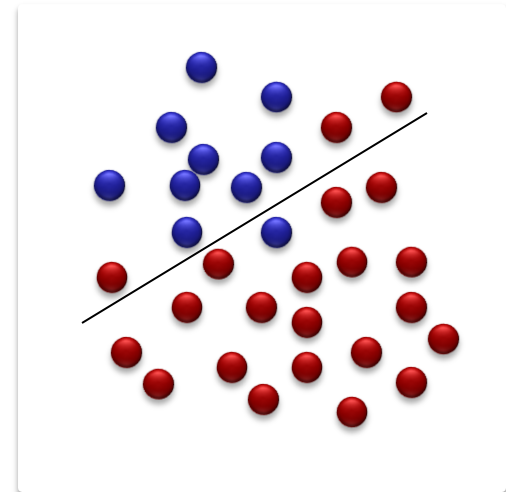
$[x_1^{N-2}, x_1^{N-1}, x_1^N]$

$[x_i^{N-2}, x_i^{N-1}, x_i^N]$

$[x_Q^{N-2}, x_Q^{N-1}, x_Q^N]$

Klasyfikator

Liczba wektorów w zbiorze danych (Q) = 10^6

Klasa A (TAK) — 1000 wektorów danych

Klasa B (NIE) — 999000 wektorów danych

Zadaniem klasyfikatora jest wyznaczenie podzbioru wektorów danych, w którym iloraz TP będzie większy.

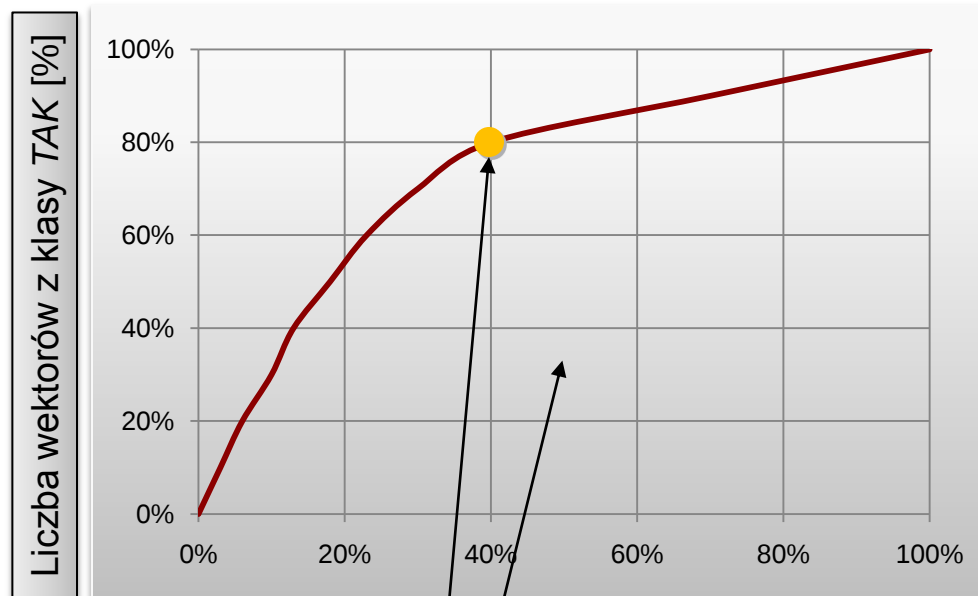
Wydobywanie informacji
(ang. *information retrieval*, IR)

Wykres wzrostu

Naiwny klasyfikator Bayesa

Pozycja w rankingu	Wynik klasyfikacji	Rzeczywista klasa
1	0,99	TAK
2	0,98	TAK
3	0,97	TAK
4	0,95	NIE
5	0,94	TAK
...	...	...

Wektory uszeregowane zgodnie z malejącym prawdopodobieństwem przynależności do klasy oznaczonej etykietą TAK

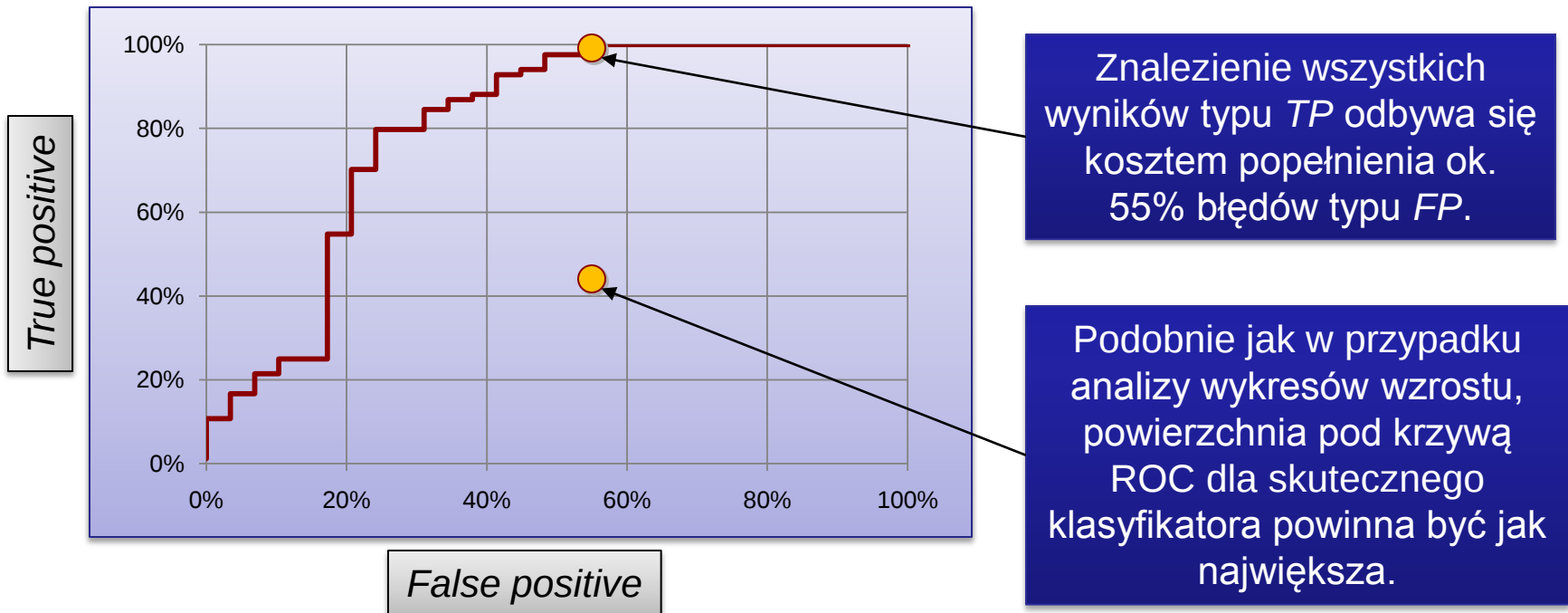

Liczba wszystkich wektorów danych

Wystarczy 40% całego zbioru danych, aby znalazło się w nim 80% wszystkich wektorów z klasy „pozytywnej”.

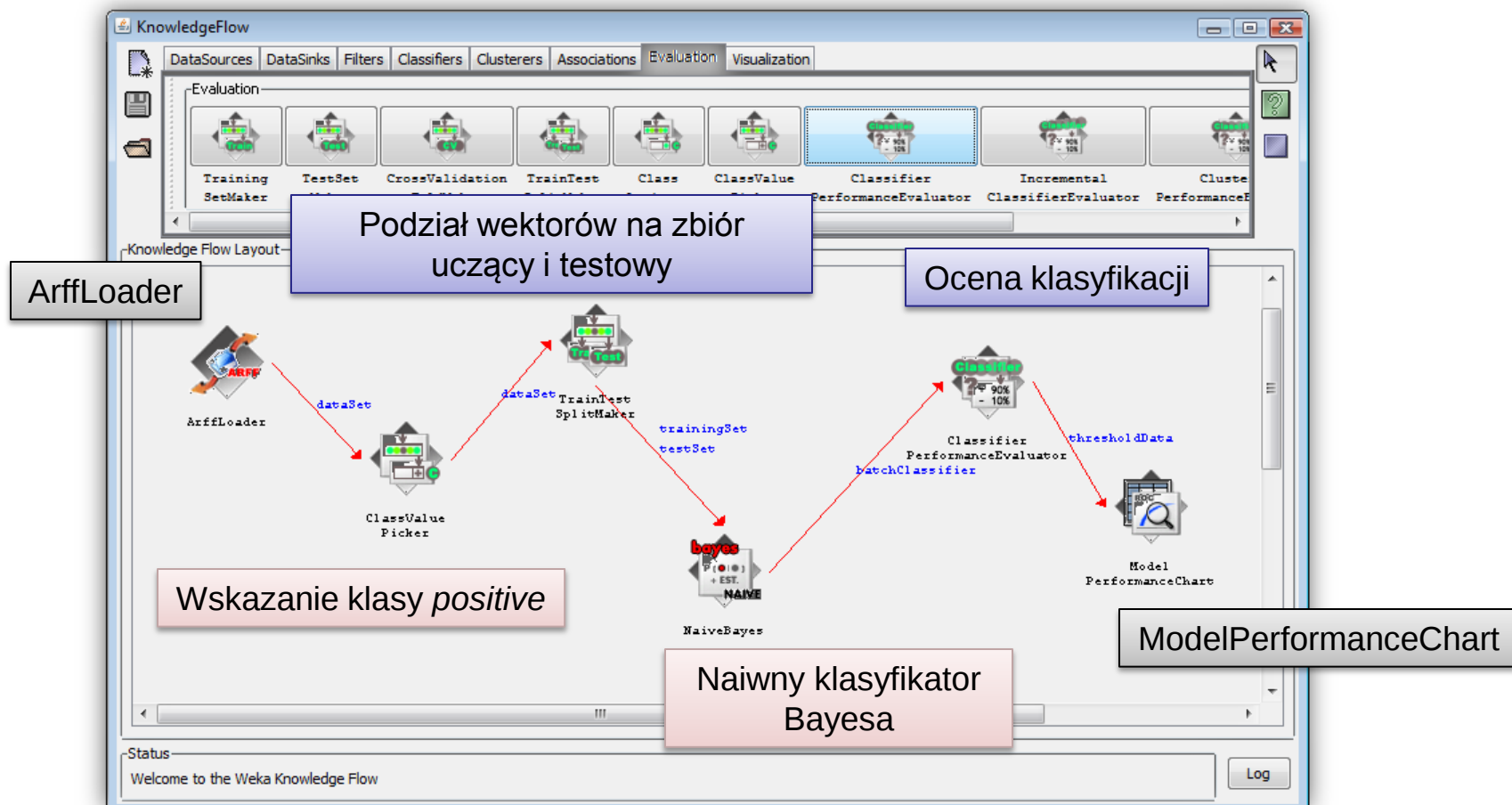
Im większa powierzchnia pod wykresem, tym lepszy klasyfikator.

Krzywa ROC

ROC (ang. *receiver operating characteristic*) — wielkość używana przy detekcji sygnałów transmitowanych przez zaszumiony kanał ; pozwala określić kompromis pomiędzy liczbą właściwych trafień oraz fałszywych alarmów.

Wykonanie krzywej ROC w programie Weka

Ocena wyników wydobywania informacji

W przypadku wydobywania informacji mówi się o dokumentach, a nie o wektorach danych.

Dokumenty zgodne z kryterium wyszukiwania (ang. *relevant documents*) to wektory danych należące do klasy „pozytywnej” (oznaczonej etykietą TAK).

$$recall = \frac{\text{liczba wydobytych dokumentów zgodnych z kryterium}}{\text{liczba wszystkich dokumentów zgodnych z kryterium}}$$

$$precision = \frac{\text{liczba wydobytych dokumentów zgodnych z kryterium}}{\text{liczba wszystkich wydobytych dokumentów}}$$

$$F\text{-measure} = \frac{2 \cdot recall \cdot precision}{recall + precision} = \frac{2 \cdot TP}{2 \cdot TP + FP + FN}$$